

R O M A N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr. 3115/2015

Dosar nr. .X.

Ședința publică de la 13 octombrie 2015

Președinte:	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- magistrat asistent

- - - - -

S-a luat în examinare contestația în anulare formulată de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. împotriva Deciziei nr. 906 din 27 februarie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns intimatele SC.X. SRL prin administrator judiciar .X. SPRL, reprezentată prin avocat .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, prin consilier juridic .X. lipsind contestatoarea Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X..

Procedura de citare este legal îndeplinită.

La strigarea cauzelor la amânare fără discuții se prezintă referatul de către magistratul-asistent arătând că, intimata SC .X. SRL prin administrator judiciar .X. SPRL a depus întâmpinare, care a fost comunicată; de asemenea s-a arătat că acțiunea este scutită la plata taxelor judiciare de timbru precum și faptul că

S-a mai învederat că Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. a depus o completare a motivelor contestației în anulare, care a fost comunicată.

Reprezentanta intimatei SC.X. SRL învederează instanței că în prezent s-a declanșat procedura falimentului societății fiind reprezentat prin lichidator judiciar .X. SPRL.

Reprezentantul intimatei Agenția Națională de Administrare Fiscală solicită amânarea cauzei invocând necomunicarea motivelor contestației în anulare și a motivării instanței de recurs care a pronunțat Decizia nr. 906 din 27 februarie 2015, fiind astfel în imposibilitate de a formula apărarea.

Intimata SC .X. SRL se opune acordării unui termen de judecată precizând că a studiat motivarea cererii înainte de începerea ședinței de judecată.

Înalta Curte, după deliberare, respinge cererea de amânare și dispune lăsarea dosarului la a doua strigare a cauzei oferind posibilitatea reprezentantului intimatei Agenția Națională de Administrare Fiscală să ia cunoștință de motivarea instanței de recurs.

La a doua strigare a cauzei au răspuns intimatele SC .X. SRL prin administrator judiciar .X. SPRL, prin avocat .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, prin consilier juridic .X.

lipsind contestatoarea Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X..

Constatând că nu mai sunt chestiuni prealabile de discutat, Înalta Curte acordă cuvântul părților prezente în raport cu contestația în anulare formulată și pe tardivitatea depunerii completării contestației în anulare.

Intimata SC.X. SRL, prin apărător ales, solicită respingerea contestației în anulare ca inadmisibilă, invocând faptul că potrivit dispozițiilor art. 317 alin. (1) pct. 1 cod procedură civilă, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare când procedura de citare a părții, pentru ziua când s-a judecat pricina, nu a fost îndeplinită potrivit cerințelor legii, numai dacă a fost invocată pe calea apelului sau recursului.

Precizează că, deși contestatoarea a exercitat calea de atac extraordinară împotriva deciziei pronunțată în recurs, invoca nelegala sa citare în fața instanței de fond, în timp ce aceste motive puteau fi invocate doar în cadrul cererii de recurs.

Pe fondul cererii, pune concluzii de respingere a contestației ca nefondată, precizând că la fila nr. 68, vol. II din dosarul instanței de fond, se află dovada îndeplinirii procedurii de citare cu contestatoarea.

Cu referire la completarea motivelor contestației în anulare, în principal solicită respingerea acestuia ca tardiv formulat, iar în subsidiar, apreciază că este nefondată.

Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilier juridic, solicită admiterea contestației în anulare, considerând că se încadrează în procedura prevăzută de art. 317 alin. (1) pct. 1 cod procedură civilă, respectiv lipsa procedurii de citare cu Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X..

Cu referire la completarea contestației în anulare, apreciază că este formulată în termen.

Înalta Curte, în temeiul dispozițiilor art.150 Cod procedură civilă, reține cauza spre soluționare.

ÎNALTA CURTE,

Asupra contestației în anulare de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. **Circumstanțele cauzei.**

1. Cadrul procesual

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 16 martie 2015, contestatoarea Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. a formulat contestație în anulare împotriva Deciziei nr. 906 din 27 februarie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția contencios administrativ și fiscal.

S-a solicitat admiterea căii de atac, anularea hotărârii și admiterea recursului formulat, în urma rejudecării cauzei.

În motivarea contestației în anulare au fost invocate dispozițiile art. 317 din Codul de procedură civilă, arătându-se că procedura de chemare în judecată a părții pentru ziua în care s-a judecat pricina nu a fost îndeplinită potrivit legii.

În concret, s-a arătat că actele de procedură au fost comunicate pentru termenul din 3.10.2013 eronat fostei Direcții Generale a Finanțelor Publice .X. cu sediul în

localitatea .X., .X., deși prin OUG nr. 74/2013 instituția a fost reorganizată ca direcție regională.

Consideră contestatoarea că, în virtutea rolului său activ, instanța trebuia să verifice calitatea procesuală pasivă a intimății, având în vedere notorietatea procesului de reorganizare al ANAF.

De asemenea, au fost invocate și dispozițiile art. 318 alin1 din Codul de procedură civilă, contestatoarea rezervându-și dreptul de a depune motivele ulterior luării la cunoștință de considerentele hotărârii atacate.

Prin completarea cererii de chemare în judecată depusă la data de 8 octombrie 2015, în temeiul art. 318 alin 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, contestatoarea a considerat că, fiind vorba despre o un recurs supus prevederilor art. 304 ind. 1 din Codul de procedură civilă, sintagma „toate aspectele” obliga instanța de control judiciar să analizeze argumente de ordin procedural pe care le susține prin prezenta cale de atac, respectiv:

- excepția prematurității introducerii cererii de chemare în judecată, considerând că numai după anularea actelor administrative, raportat la temeiul de drept invocat, reclamanta era îndreptățită să introducă o acțiune în despăgubiri;

- în subsidiar, excepția prescrierii acțiunii în despăgubiri, apreciindu-se că reclamanta trebuia să cunoască paguba la data de 2.11.2009;

- în ipoteza respingerii celor două excepții, contestatoarea arată că demersul reclamantei este neîntemeiat, solicitând respingerea acțiunii ca nefondate, arătându-se că experții s-au raportat în cauză la cantitatea de motorină comercializată în perioada ianuarie 2008 – ianuarie 2010, deși parte din aceasta face obiectul unui dosar de urmărire penală instrumentat de DNA.

Apărările intimațiilor.

Prin întâmpinarea depusă la data de 14 septembrie 2015, intimata – reclamantă SC.X. SRL a solicitat respingerea contestației în anulare ca inadmisibilă, având în vedere că se invocă nelegalitatea procedurii de citare în fața instanței de fond și nu de recurs.

În subsidiar, s-a solicitat respingerea contestației în anulare ca nefondată, avându-se în vedere că DGRFP .X. a fost citată în fața primei instanțe și a formulat obiecțiuni la raportul de expertiză.

2.Hotărârea instanței de recurs

Prin Decizia nr. 906 din 27 februarie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție– Secția contencios administrativ și fiscal au fost respinse recursurile declarate de S.C..X. S.R.L. prin administrator judiciar .X. SPRL, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile .X. din 23 octombrie 2013 a Curții de Apel .X.– Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, ca nefondate.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de control judiciar a constatat că soluția primei instanțe de admitere în parte a acțiunii și anulare în parte a actelor administrativ fiscale atacate, precum și de obligare a părților la plata către reclamantă a sumei de .X. euro, în echivalent lei, cu titlu de prejudiciu, este expresia interpretării și aplicării corecte a prevederilor legale în raport cu starea de fapt fiscală rezultată din probele administrate în procedura administrativă și în cea judiciară, în sentință fiind analizate punctual, cu argumente pertinente măsurile supuse controlului judiciar.

S-a arătat că motivarea sentinței atacate cuprinde trimiteri ample la prevederile legale aplicabile și la elementele probatorii, astfel că nu se mai impune în cadrul cercetării recursului reluarea tuturor aspectelor enumerate de instanța de fond, cu atât mai mult cu cât părțile reiau în mare parte argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și întâmpinare.

Înalta Curte a reținut că din concluziile Raportului de inspecție fiscală din data de 17.07.2012 rezultă că recurenta-reclamantă nu datorează accize în sumă de .X. lei pentru livrările de motorină efectuate către un număr de patru societăți comerciale întrucât obligația de plată accize nu incumbă reclamantei, ci poate fi stabilită eventual în sarcina societăți comerciale partenere, în situația în care se dovedește că acestea au schimbat destinația inițială a produselor cumpărate.

S-a apreciat că nu sunt încălcate nici dispozițiile art.105 alin.3 din OG nr. 92/2003, care prevăd că inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat al statului și pentru fiecare perioadă supusă impozitării.

În ceea ce privește soluția de respingere a excepției lipsei calității procesuale pasive a ANAF referitor la cererea de despăgubire, s-a arătat că aceasta este emitenta deciziilor de soluționare a contestațiilor formulate de reclamantă împotriva deciziilor de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite în sarcina sa, decizii ce constituie obiectul prezentei acțiuni în anulare, astfel că excepția invocată este nefondată.

În ceea ce privește critica formulată de ANAF cu privire la soluția de anulare în parte a Deciziei nr. 62/2012, respectiv de anulare a soluției de respingere a contestației ca nemotivată și neîntemeiată, pentru suma totală de .X. lei (.X. lei accize și .X. lei accesorii), Înalta Curte a reținut că potrivit dispozițiilor art. 100 alin.1 și 2 Cod procedură fiscală reclamanta avea obligația de a prezenta toate documentele, precum și orice ale date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal, astfel că nu îi poate fi imputată autorității pârâte lipsa de diligență.

În ceea ce privește soluția pronunțată de judecătorul fondului cu privire la cererea de acordare de despăgubiri formulată de reclamantă, criticată de ambele recurente, s-a avut în vedere expertiza contabilă judiciară, fiind expuse motivele pentru care au fost înlăturate concluziile expertului numit în cauză, precum și cele ale experților parte, cu expunerea propriei interpretări și aplicări a prevederilor legale de către instanță.

Înalta Curte nu a achiesat susținerilor recurente-pârâte atâta timp cât măsurile asigurătorii au fost dispuse în cauză tocmai în considerarea obligațiilor fiscale contestate ulterior, fiind astfel evident că au fost de natură a crea un prejudiciu societății reclamante.

Mai mult decât atât, s-a constatat că aceste măsuri asigurătorii au condus la imposibilitatea societății de a-și desfășura activitatea fiind nevoită să-și declare starea de insolvență solicitând Tribunalului .X. deschiderea procedurii insolvenței.

În ceea ce privește cuantumul prejudiciului, s-a apreciat că, în mod corect instanța de fond a luat în considerare profitul estimat pentru perioada 1.09.2010-1.05.2013, pe care reclamanta l-ar fi obținut din comercializarea motorinei, profit care se ridică la suma de .X. lei.

În ceea ce privește prejudiciul calculat de experți ca rezultat al nerealizării investițiilor în curs și a lipsei de folosință a capacității de producție, s-a arătat că

judecătorul fondului nu l-a reținut, întrucât lipsa de folosință a capacităților de producție s-a întemeiat pe estimările veniturilor viitoare rezultate din exploatarea investițiilor ce urmau a fi puse în funcțiune, estimări cuprinse în planul de reorganizare prezentat adunării auditorilor.

De asemenea, nu s-a avut în vedere că suma de .X. euro, reprezentând credit bancar care nu era scadent la data întocmirii raportului de expertiză.

Legat de pierderea efectivă suferită de societatea reclamantă ca urmare a neplății la termen a sumelor datorate furnizorilor și societăților bancare, s-a constatat că judecătorul fondului în mod legal a luat în calcul suma de .X. euro (.X. USD+.X. lei) sumă stabilită de cei trei experți în baza adresei nr. .X./29.04.2013 a administratorului judiciar al societății reclamante.

II. Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Înalta Curte analizând contestația în anulare, în raport cu motivele invocate și cu dispozițiile procedurale aplicabile, o va respinge pentru următoarele considerente:

Contestația în anulare este o cale de atac extraordinară, de retractare și nesuspensivă de executare, îndreptată împotriva hotărârilor judecătorești irevocabile date cu încălcarea anumitor norme de procedură, sau greșite din cauza unor inadvertențe de ordin formal.

Ea poate fi exercitată numai în cazurile și condițiile expres prevăzute de art. 317 – 321 Cod procedură civilă.

Reglementând contestația în anulare prin art. 317 alin 1 din Codul de procedură civilă s-a prevăzut că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare atunci „când procedura de chemare a părții, pentru ziua când s-a judecat pricina, nu a fost îndeplinită potrivit cu cerințele legii”

Contestatoarea și-a întemeiat contestația pe o serie de argumente greșite, respectiv c, în cauză, comunicarea actelor de procedură a avut loc eronat, ulterior procesului de reorganizare cu fosta Direcție Generală a Finanțelor Publice .X. (1.08.2013) în loc de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X., că s-a făcut comunicarea la adresa din .X. .X., în loc de str.X., .X., că judecătorul nu a dat dovadă de rol activ în verificarea calității procesuale pasive, procesul de reorganizare al ANAF fiind de notorietate.

Art. 317 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește regula după care hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare pentru motivele arătate la pct. 1 și 2 (neregularitatea procedurii de citare în ziua judecării, respectiv pronunțarea hotărârii cu încălcarea normelor de ordine publică privitoare la competență), numai dacă aceste motive nu au putut fi invocate pe calea recursului (în materia contenciosului administrativ).

În aplicarea corectă a dispozițiilor legale sus-enunțate, urmează a se reține că partea interesată nu are drept de opțiune între recurs, pe de o parte, și contestație în anulare, pe de altă parte, pentru invocarea motivelor prevăzute la pct. 1 și 2 ale art. 317 alin. (1) din Codul de procedură civilă, consecința fiind aceea că uzând de calea de atac a recursului, nu poate invoca nelegala citare în fața instanței de fond pe calea contestației în anulare.

Prin urmare, neregularitatea procedurii de citare în fața instanței de fond putea și trebuia să fie invocată pe calea recursului de către contestatoare, calea contestației în anulare nefiind deschisă pentru valorificarea acestui motiv, cât timp aceasta putea

fi invocat pe calea recursului, după cum rezultă neechivoc din dispozițiile art. 317 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

De asemenea, constată instanța că, în fapt, nu este vorba despre încălcarea dreptului la apărare a intimății, care a avut cunoștință de proces și și-a exercitat drepturile procesuale în termenele legale, ci se invocă reorganizarea ANAF ca motiv pentru anularea hotărârii pronunțată în recurs.

Se poate observa că Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., cu sediul în .X. a formulat recurs în cauză la data de 7 februarie 2014, invocând cazurile de casare prevăzute la art. 304 pct. 9 și 304 ind. 1 din Codul de procedură civilă.

Aceeași adresă de corespondență este indicată și în prezenta cale de atac, astfel că motivul invocat este neîntemeiat și pentru acest considerent.

Deși intimata reclamantă a invocat tardivitatea motivării contestației în anulare în ceea ce privește motivul prevăzut la art. 318 alin 1 teza a II a din Codul de procedură civilă, în lipsa unei dovezi a momentului la care contestatoarea a luat cunoștință de considerentele instanței de recurs, Înalta Curte constată că nu a fost depășit termenul de un an calculat de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, potrivit tezei a II-a a art. 319 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Reglementând contestația în anulare specială, art. 318 Cod procedură civilă precizează că pot constitui obiect al acesteia hotărârile instanțelor de recurs când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admițându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul din motivele de modificare sau de casare.

Motivele contestației în anulare speciale sunt, așadar, expres și limitativ prevăzute de lege, iar textul care o reglementează este de strictă interpretare.

În ceea ce privește ipoteza prevăzută de art.318 alin.(1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, aceasta are în vedere numai omisiunea de a examina unul din motivele de casare invocate în termen de către recurentă, iar nu argumentele de fapt sau de drept indicate de parte, care oricât de larg ar fi dezvoltate sunt întotdeauna subsumate motivului de casare pe care îl sprijină.

Astfel cum se poate observa din cuprinsul contestației în anulare, s-a criticat modalitatea în care instanța de recurs a omis a da eficiență dispozițiilor art. 304 ind 1 din Codul de procedură civilă, în sensul că nu a analizat din oficiu cauza sub toate aspectele.

În concret, au fost reiterate excepțiile prematurității introducerii cererii de chemare în judecată și excepția prescripției acțiunii în despăgubiri, ample motivate de către instanța de fond și care nu au constituit motive de casare a sentinței.

Asa cum s-a arătat în expunerea prezentei hotărâri, instanța de control judiciar s-a oprit la a analiza, în cadrul cercetării recursului, doar aspectele criticate prin motivele de recurs, împărtășind în rest aprecierile primei instanțe cu privire la argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și întâmpinări care au fost reluate în cadrul recursurilor.

Or, interpretarea contestatoarei nu se circumscrie textului de lege invocat, iar considerentele pentru care instanța de control judiciar investită cu un recurs devolutiv potrivit art. 304 ind. 1 Cod procedură civilă, a adoptat această soluție sunt clar explicate în decizia atacată, care răspunde tuturor exigențelor de motivare a unei

hotărâri judecătorești, atât prin prisma dispozițiilor art. 261 pct.5 Cod procedură civilă, dar și a art. 6 § 1 CEDO.

Astfel fiind, Înalta Curte constată că susținerile și criticile contestatoarei sunt nefondate și nu pot fi primite, iar de recurs a pronunțat o hotărâre temeinică și legală.

Având în vedere considerentele expuse și ținând seama de prevederile art.320 Cod procedură civilă, Înalta Curte va respinge contestația în anulare ca fiind neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge contestația în anulare formulată de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. împotriva Deciziei nr.906 din 27 februarie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția contencios administrativ și fiscal pronunțată în dosarul nr. .X./2012, ca nefondată

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 13 octombrie 2015.

XXXXXX

